

БУЎНЁҚОР ТАЛАБА

№ 3 (166)

Сарбонлар хизматингизда

Отряд 10 июлдан 25 августга бўлган даврда йўловчилар учун Ўзбекистон кунларини ўтказди. Унда жумҳуриятимиз тарихи, маданияти ва санояти кенг тарғиб этилди.

Таллин отрядида эса 30 талаба хизмат қилди. Улар ҳам сарбон лавозинида фаол бўлиб жумҳуриятлар поездларида фойдаланишга кўрсатилди. Эстонияга ҳам 30 талаба ўз сарбон билан йўлдан отряд йўлга чиқди. Талабалар отрядлари Таллин йўл вақтида институтимиз штаби ўртасида тузилган шартномага кўра тенгдошларимиз ишлаб чиқариш ишлари билан шуғулланишди. Бу отрядга латвиялик талабамиз Лунте Герман етакчилик қилди. Институтимизнинг яна икки отряди Назарбекдаги касалхона қурилишида ҳамда «Лавташентстрой» бетончилари билан бир сафда туриб ишляпти. 75 кишидан иборат бу икки отряд жаңгилари қурилиш куллиети талабалари.

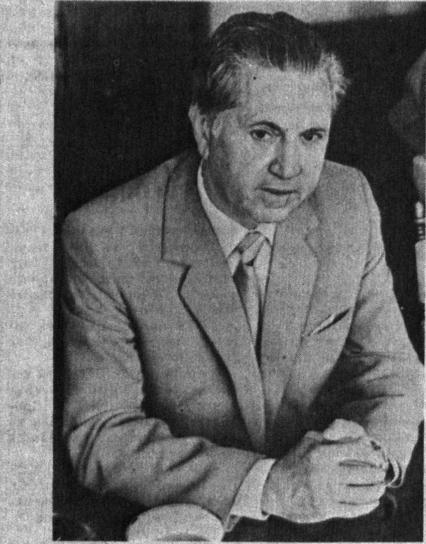
— Бундан қийди, талабалар асли касби-корлари бўйича меҳнат малакаларини орттиришар экан-да!
— Ҳа, улар меҳнати ўзига хос амалиёт-да малака ҳосил қилишга қаратилган. Муҳимси ахир энг куйи ишдан кўтарилиши лозимлиги ўз-ўзидан аён. Қолаверса, бу қайта қуриш талаби.

Менимча, бу йилги таътил ана шу жиҳати, яъни ўқув ва амалиёт узвийлиги билан ўтган йиллардан тудан фарқ қилади.

— Утир ака, оммавий-ғоявий ишлар ҳақида ҳам тўхталиб ўтсангиз.
— Талабаларимиз таътил кунларида ғоявий-сиёсий таъбирлар ҳам ўтказишди. Масалан, зарбдор кун, Ўзбекистон кунлари. Биз уларга марказий мазмун ҳамда материаллар бердик. Токи отряд жаңгилари чин маънода сиёсий жаңгилар сифатида ҳам чиқиб келиши. Меҳнат таътили ўзига хос оммавий-сиёсий амалиёт синови ҳам бўлсин дейимиз.

Сўзбатдош Нодира СОДИҚОВА.

ОТРИДЛАРНИ КУТАМИЗ

Едингида бўлса, рўзноманинг ўтган сонларининг бирда талабалар отрядлари масаласи бўйича редакцияга астраханлик меҳмонлар ташриф буюришгани ҳақида ёзиб, мулоқот тафсилотларини кейинроқ сузлаб беришга ваъда қилгандик. Қуйида эътиборингизга Астрахань вилоят фирқа кўмитаси котиби В. Аракелян билан бўлган суҳбатни ҳавола этаётимиз.

— Виталий Аракелович, муштарийларимизни вилоятдаги шарт-шароитлар билан қисқача таништириб ўтсангиз.

— Вилотимиз асосан деҳқончиликка ихтисослашган. Ҳар йили 450 минг тонна сабзавот, 300 минг тонна агрофида тарвуз етиштирилади. Аҳоли сони 1 миллион кишидан ошмайди. Кўрб турибсиз, бундай куч билан етиштирилган ҳосилни йиғиштириб олишимиз мушкул. Шунинг учун ааздан талабалар отрядлари билан ҳамкорлик қиламиз. Ҳар йили мамлакатимизнинг 18 музофотида вакиллар келишади. Махсулотни ҳам шуларни ҳисобга олган ҳолда етиштиришимиз. Агар ҳосилнинг 75 фоизини талабалар йиғиштиришни айтсам, бундай ҳамкорлик биз учун нақадар катта аҳамиятга эга эканлиги аён бўлади.

Ўзбекистондаликларни учунчи йил қабул қилишимиз. Улар ўзларини ҳар томонлама яхши кўрсатишди. Ҳатто ҳозир бошқа ўқув юртлари билан йўлга қўйилган кўп йиллик алоқаларимизни бузиб, жумҳуриятингиз билан шартнома имзолашимиз. Масалан, биринчи йили сиздан 125, иккинчи йили уч минг кишини кутган бўлсак, ҳозир бу кўрсаткич 6 минг атрофида.

— Уларнинг яшаш, ишлаш шароитлари қандай?
— Яшаш шароитлари деярли тайёр. Сабаби, кўп лагерларимиз махсус лойиҳалар асосида айнан шу мақсадда қурилган. Душхоналар, аксариятда ҳаммомлар ҳам бор. Ҳар бир отрядни овозингиз, ойнан жаҳон, рўзнома, жаридлар билан таъминлашга қаролат берамиз. Иш тартибини икки томон ўз белгилаб олади. Шундай бўлса-да, айтишим керакки, бизда асосан эрталаб ва кечқурун ишляшади. Тушда эса дам олади.

— Овқатланиш масалалари-чи?
— Овқатни отрядларнинг шахсий ошхона пиширади. Гўшт, сўт, тухум, гуруч, балиқ, сабзавот, мева ва бошқа зарур масаллиқлар билан таъминлаймиз.

— Утган йили баъзи хўжаликлар шартномага хилоф равишда кам ҳақ тўлашди...

— Бу мена маълум. Айрим қарзга ботган хўжаликлар четдан келган вакиллардан кам ҳақ тўланадиган ишчи кучи сифатида фойдаланиб олмақчи бўлишди. Бу ҳақда бизнинг вилоят рўзномасида ҳам ёзилган эди. Энди шундай камчиликлар такрорланмаслиги учун вилоят фирқа кўмитаси даржаасидagi комиссиялар тузди. Улар ишнинг боришини назорат қилиб турадилар. Бироқ бу бўлар-бўлмаста отрядлар ишга аралашавериш дегани эмас. Талабалар ҳар жиҳатдан мустақилдирлар. Бизнинг ишимиз фақат шартнома бузилишига йўл қўймаслик. Ваъдада қатъий туриб, отрядлар билан яхши алоқаларни сақлаб қолиш биз учун илҳами сиёсий аҳамиятга эга. Қолаверса, ўзингиз тухов, турин камчиликлардан бизни воқиф қилиб туриш учун вилоятда рўзноманинг мухбирлар пункти очин ҳақида қарор қабул қилинди.

— Сўнги савол: ўзингиз биласиз, мамлакат ҳозир юнчи, биз ишга юборган йиғит-қизларимиздан ташвиш тортмасак бўладими?
— Вилотимизда 100 дан ортиқ миллат вакиллари аҳил-инок истиқомат қилади. Шу вақтга қадар илҳимий, миллий, сиёсий сабабларга кўра, бирорта низо чиқгани йўқ. Вилотий фирқа кўмитаси тегишли ташкилотлар билан биргаллик бундан кейин ҳам аҳоли осойишталигини таъминлашга қаролат беради.

— Раҳмат!

Фурқат НЕЪМАТ сўзбатлашди.

САФАР ЯҚИНЛАШМОҚДА

Яқинда Самарқанд вилоят комсомол кўмитаси иккинчи котиби Владимир Тивоник билан СамДД комсомол кўмитаси котиби муовини Улугбек Ашуровлар Астраханда бўлиб қайтишди.

— Астраханга боришимиздан мақсад талабаларимиз учун яратилган шарт-шароит билан танишиш эди, — дейди Владимир Тивоник. — Талабаларимиз меҳнат таътилининг ўтказишдаги Привольский ноҳиясининг Киров ҳамда Муса Жалил номи жамоа хўжаликлариде бўлди. Шарт-шароит биз кутганимиздан ҳам аъло даражада. Яшаш, дам олиш учун неки лозим бўлса, бермаси ҳозирлаб қўйилган.

Владимирнинг айтишича, айна кунларда Астрахань вилоятининг Колензак ноҳиясидаги «Тузуклей» давлат хўжалигида қоракалпоғистонлик мактаб ўқувчилари бағи таътилни ўтаётган экан. Шу билан бирга чорволик мактаб ўқувчилари ҳам кишлоқ хўжалик махсулотларини йиғиштиришда хўжалик меҳнатчиларига ёрдам беришляпти. Нукус шахрида-

тирган ҳосилнинг 60 фоизи йиғиштирилмасдан пайкаларда қолиб қетган. Шу боисдан ҳам улар ишчи кучига мунтазир бўлиб туришибди.

Хамюртларимиз тўрт кун давомида Астрахань хўжаликларини кезишди. Жумҳуриятимиз талабалари учун яратилган шароитлар билан танишишди, маҳаллий аҳоли билан мулоқот қилишди. Уларнинг айтишича, вакилларимизни қозоқлар миллий таомллари — бешбармоқ билан ҳам сийлашган.

— Муса Жалил номи жамоа хўжалиги раиси Пётр Петро-вич Карпенко билан сўзбатлашганимизда у ҳатто беш оилани қабул қилишга шай эканлигини айтди, — дейди Владимир Тивоник. — Яшаш учун барча қўлайликларни бўлган икки қаватли котажлар қуришни давом эттирмақда-ми.

Хуллас, Астрахань талабаларини кутмоқда.

Мухаммад АМИН.

Диққат, конкурс!

Ўзбекистон ЛКЕИ Марказий Қўмитаси талабалар отрядлари ҳамда ўқувчилар меҳнат бирлашмалари жумҳурият штаби ва «Еш ленинчи» рўзномаси меҳнат таътилининг ўзига хос маҳкамаси бўлган «Еш ленинчи» рўзномаси билан суратлар учун КОНКУРС эълон қилади.

Конкурсда иқтидорли иждоқорлар, ҳаваскор қаламқашлар билан бирга расом ва суратқашлар ҳам иштирок этишлари мумкин.

«Бунёдор талаба» конкурсига жуна-тилган мақола ва суратлар таҳлил этилмайди ҳамда муаллифга бу ҳақда жавоб берилмайди. Энг яхши, деб топилган ижодий ишлар махсус саҳифанинг 10-сентябрь) сонида chop этилади.

Конкурс голибларини Ўзбекистон ЛКЕИ Марказий Қўмитасининг Фахрий ёриқлари ҳамда «Еш ленинчи» рўзномаси тахрир ҳайъатининг дастхати тўширилган «Ташаккурнома» кутмоқда.

Азиз муштарий, ёдда тутинг! Суратлар 18×24 ҳажмдан кам бўлмаслиги ҳамда у ялтироқ қоғозда ишлангани шарт. Рассомларнинг ижодий ишлари ҳам шу ҳажмда бўлиши ва у қора сиёҳда чизи-лиши мақсадга мувофиқ. Мақолалар эса 5—6 қоғоздан (3 интервалда) ошмаслиги лозим.

Конкурсга ҳавола этилган ишларнинг сўнги муҳлати 20 сентябрь. Бу почта муҳрига қараб аниқланади.

Конверт устига «Бунёдор талаба» конкурсига, деб ёзишни унутманг!

МЕҲНАТ ТАЪТИЛИДА

Тошкент ирригация ва йица меҳнат қилдилар. 300 кишлоқ хўжалигини механизациялаштириш инженерлари институти талабалари бу йил ёлпасига ишлаб чиқариш практикаларида бўладилар.

Шу жумладан, 2000 га яқин талаба Москва, Горький, Варнаул, Волгоград шаҳарларидagi корхоналарда ўз мутахассисликлари бў-

3. ҲАҚБЕРДИЕВА.

Эллиққалта ноҳиясидаги Шиндт номи ўрта мактаб ўқув-ишлаб чиқариш бўлиги ишлари ўтган хўжалик ишларини яхши аниқлашганди. Ўқувчилар энди янада маъсу-улиятга қадарини қўйишди — ерни икарага олишга аҳд қилишди.

Бугунги кунда мамлакатимизда 40 миллиондан ортиқ одам ойна бору-йўти 75 сўм атрофида иш ҳақи олиб, камбағалчилик шароитида яшайди. Уларнинг ҳар бешдан бири Ўзбекистонда. Ўқув-ишлаб чиқариш жамоаси учун бу кўрсаткич беғона; ҳар бири 600-650 сўм атрофида иш ҳақи ва шу миқдорда қўшимча иш ҳақи олишди.

Утган йили ўқувчилар 30 гектар қўриқ ерда деҳқончилик қилиб, ҳар гектар ҳисобига 27 центнердан хирмон кўтаришди. 82 тонна юқори навли пахта сотишди. «Октябрь 80 йилгига» давлат хўжалиги йил бошида ўқувчи-

лардан 49 минг сўмлик хом ашё кутганиди, яқинда бу кўрсаткич 68 минг сўмлик тақсими этиди. Тўғри, жамоавий умумий даромади хўжаликнинг «умумқозони»га тушибди.

Ана шу сабабли ҳам йил бошида ўқувчилар хўжалигининг «Прогресс» бўлими ҳисобидан 47 гектар майдонни икарага беришни сураб, раҳбариятга мурожаат қилишди.

Ўқувчиларни ишлаб чиқаришнинг янги усулига ўтишга молпарастлик кайфияти даъват этилди? Йўқ, бу ерда таҳлил, чуқур худоса бор. Ерни икарага олган, ўқувчилар ишлаб чиқариш бўлиги умумдаромадининг ўн фоизини хўжаликка беради. Қолган маблағ мактаб ҳисобига тушади. Балки, бориб-бориб шу маблағ ҳисобига муҳтор жумҳуриятда биринчи бўлиб мактабда дисплей синфлари ташкил этиш мум-

Адолатданми?

Ўқувчилар ишлаб чиқариш бригадаси кўп йиллардан буён 30 гектар ерга пахта экиб, жумҳурият хирмони ўз ҳиссасини қўшиб келди. Режа ҳар йили биринчи қаторида худдаланди. Бригадада етарли шароит бўлмаганлиги сабабли бу йил пахта етиштиришдан воз кечиб, тўрт гектар ерга ерғоқ (арахис) экиди.

Бизни бир нарса мудом ўйлантиради. Йил бўйи хизмат қилиб етиштирган махсулотдан олган даромадининг бир тийини ҳам ўқув даргоҳимизга берилмай, хўжалик ҳисобига ўтиб кетади. Олинган даромадининг 1 фоизи эса комсомол кўмитасига. Мактабга бу ҳам йўқ. Тўғри, хўжалик ер, сув, техника, уруғ ва таъминлашди. Шундай экан, биз соф даромадининг тенг иккига тақсимланиши тарафдоримиз.

Т. МАМАТКУЛОВ, Сурхондарё вилояти Воясун ноҳияси И. В. Мичурин номи 44-ўрта мактаб директори.

И. БОЛГАЕВ, комсомол ташкилотининг котиби.

Тошкент темир йўл транспорти инженерлари институти талабалари меҳнат таътилининг қарорлари ва қандай ўтказилди? Бу ҳақда жамоавий меҳнатчилар саволларига институт талабалар отрядлари штаби бошлиғи Утир АБДУЖАЛИЛОВ шундай жавоб қилди.

— Ҳозир барча қадриятлар сершиддат замонамизнинг симчов ва танқидий таҳлиллари ўтапти. Шу жумладан меҳнат таътили ҳам. Бу борадаги фикрингизни билмоқчи эдик.

— Шунинг эътирофи эрди керакки, талабалар отрядлари номини, иш мазмуни ҳам қайта қуриш талабларига жавоб бермайди. Бу соҳада изланиш, ошқоралик ва талабалар истек-хоҳишларига кенг йўл очиб лозим.

Биз меҳнат таътилига тарадуудни январи ойиданоқ бошлаганимиз. Командир ва комиссарларнинг номзолларини талабаларнинг ўзлари кўрсатишди. Сергайрат, ташаббускор ва энг муҳими ишбилармон йиғилар бу лавозимларга тасдиқланди. Ойбек Холмухамедов, Санжар Холхўжаев, Улугбек Бекмуродов, Лунте Герман шулар жумласидан. Улар ўз иш жойлари, меҳнат шароитлари билан танишиб келишди. Ташкилотлар билан шартномаларни ҳам тузиб, тасдиқлашти олишган.

— Утир ака, талабалар кайерда ва қандай вазифаларда ишляшди?

— Биринчи отряд Москвада, жанубий йўналишлардаги поездларда ишляди. 100 талабани бирлаштирган отряд жаңгилари сарбонлар (проводник) сифатида хизмат кўрсатишди. Бўлуси темир йўл инженерлари бу вазифада вагон кызмати, йўловчиларга қўлайлик яратиб бўйича зарур кўникма ҳосил қилдилар.

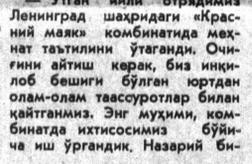
ДАДИЛЛИК БОР ЖОЙДА

Илҳимчи ва синовлар ортда қолди. Ҳадемай талабаларнинг қайноқ меҳнат кучоғи қамраб олади. 43 кунлик меҳнат таътили!

Олис ўлкадаги урғашулар, ўзгалар оғирини енгил қилиш қандай кўчарини Тошкент тўқмачилик ва энгил саноат институти Наманган филиали талабаларининг бир гуруҳи билан музбиримиз сўзбатда бўлиб, уларнинг бу борадаги фикр-мулоҳазаларини қозоғига туширдик.

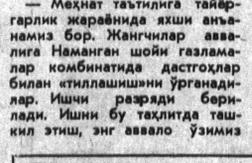
Маҳмуда ҚАЮМОВА, «Дўстлик» отряди аъзоси.

Лайло ЖАБОРОВА, «Дўстлик» отряди аъзоси.

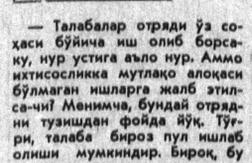
Шукрат УРОЗҚУЛОВ, «Дўстлик» отряди аъзоси.

Дилбар МАМАТХОНОВА, институт комсомол ташкилоти котиби.

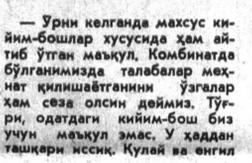
Шукрат УРОЗҚУЛОВ, «Дўстлик» отряди аъзоси.

Шукрат УРОЗҚУЛОВ, «Дўстлик» отряди аъзоси.

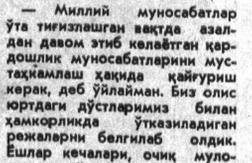
Гулбахор АБДУАЗИЗОВА, «Дўстлик» отряди аъзоси.

Баҳром ҲУСАНОВ, «Дўстлик» отряди аъзоси.

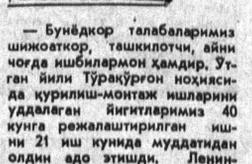
Дилбар МАМАТХОНОВА, институт комсомол ташкилоти котиби.

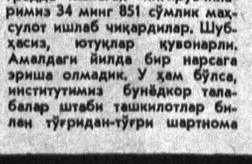
Шукрат УРОЗҚУЛОВ, «Дўстлик» отряди аъзоси.

Шукрат УРОЗҚУЛОВ, «Дўстлик» отряди аъзоси.

Шукрат УРОЗҚУЛОВ, «Дўстлик» отряди аъзоси.

Шукрат УРОЗҚУЛОВ, «Дўстлик» отряди аъзоси.

— Талабалар отряди ўз соҳаси бўйича иш олиб бора-са, нур устига аъло нур. Аммо ихтисосликка мунтазир алоқаси бўлмаган ишларга жалб этил-са-чи! Менимча, бундай отряд-ни тузишнинг фойда йўқ. Тўғри, талаба бироз пул ишлаб олиши мумкин. Бироқ, бу

унинг қимматли вақти ҳавага совирилгандек бир гел. Бу йил илк бор Астрахань вилояти хўжаликларига кишлоқ хўжалик юмушларини бақаришда кўмаклашамиз. Олдинда қандай вазифалар турганинидан қатъий назар, астойдил иш-лашга бел болаганимиз.

— Меҳнат таътилига тайёр-гарлик жараёнида яхши анга-намиз бор. Жаңгилар аввал-лик Наманган шойи галамла-ри комбинатига ўртоқлар билан этиллашганини ўрганади-лар. Ишчи разрядга бери-лади. Ишчи бу таҳлида таш-кил этиш, энг аввало ўзимиз

— Урни келганда махсус ий-им-бўшлар хуСУСда ҳам айт-иб ўтган маълум, Комбинатда бўлганимизда талабалар меҳ-нат қилишга боришни ўзгалар ҳам сўз олсин дейимиз. Тўғ-ри, одатдаги кийим-бош биз учун маълум эмас. У ҳақдан ташқари иссиқ. Қулай ва энгил

— Миллий муносабатлар ўта тизилган вақтда езал-дан давом этиб келётган қар-дошлик муносабатларини мус-тақамлаш ҳақида қайғуриш керак, деб ўйлайман. Биз ол-ис юртдаги дўстларимиз билан ҳамкорликда ўтказилган ра-жауларни белгилаб олдик. Ешлар кечалари, оқиқ муло-қотлар, дўстлик фестивалари-

ни ўтказиш хуСУСда иллана-япмиз. Халқимизда қадимдан шун-дай мақол бор: «Дархат — ил-диз билан, одам — дўстлар билан қули». Дўстликка раҳна солишга урнинатлар ора-сира бўлса-да, учраб туриб-ди. Лекин уларнинг қўли қал-та.

— Бунёдор талабаларимиз шижооткор, ташкилотчи, айни чоғда ишбилармон ҳамдир. Ут-ган йили Тўрақўрган ноҳияси-да қурилиш-монтаж ишларини худдаланган йиғиштирилган 40 кунга режалаштирилган иш-ини 21 иш кунига муаддатдан олдин адо этишди. Ленин-градда ишлаган йиғрувчилар-имиз 34 минг 851 сўмлик мах-сулот ишлаб чиқардилар. Шуб-хисиз, ютуқлар қувонарли. Амалдаги йилда бир нарсга эриша олмадик. У ҳам бўл-са, институтимиз бунёдор тала-балар штаби ташкилотлар бил-ан тўғридан-тўғри шартнома

соат қилиб белгиланган бўл-са. — Муборак тўғренини айт-япти, — дейди Лола Чу-ранова. — Умуман олганда, бундай жамоада ишлаш мен-га жуда ёнади.

— Мақтаб директори, аjoyиб ўқитувчи Ҳалил ака Магё-кубов билан узоқ сўзбатлаш-дик. Ўқувчиларнинг ер олиб, пахта экишлари ташаббуси айнан шу кишидан чиққан. Ҳалил ака болаларда меҳнат-га муҳаббат уйғотиш, тарбия-лашни жуда муҳим ҳисоблай-ди. Мақтабда қўнғичлик фер-маси очилгани ҳам шу иш-нинг бошлмаси. Бир йилда

қувилар сони юзтага ошгани — коти фойда-ку! Аммо, Ҳалил аканинг асосий мақса-ди — пахта майдонини ика-рага олиш. — Истаганим, фарзандлари-ми фақат меҳнат қилдишай, мута одамлар бўлиб ўсиш-масин, — дейди директор. — Икара пудрати эса ил-шларнинг хўжалик билан ҳи-СОБИТОБ қилиш, ўз ҳақла-рини талаб қила олишга ўр-ғатади, мустақиллигини бел-гилайди. Фирримча, айнан ишлаб чиқариш муносабатла-рида ишлайдиган кишилар-ни тарбиялашнинг керак.

— Янгиёб ҚўЧҚОРОВ, Қоракалпоғистон мухтор жумҳурияти.

РЕДАКЦИЯДА: Фаол мухбиримизнинг мақоласи бо-синга тайёрлаётганда давлат хўжаликни маъмуриятини дан хабар топдик. Жумҳуриятимизнинг илҳимчи мустақил-ликка ўтказиш масаласи кун тартибига тағуриган масъул дастлабки дадил қадамни қўйганлигини алқамоқ

Андрей САХАРОВ

ИНСОНИЯТ ТАҚДИРИ

ЭКИ ТАРАҚИЁТ, ТИНЧ-ТОТУВ ЯШАШ ВА АҚА-ИДРОК

ЭРКИ ҲАҚИДА УЙЛАР

1945—1947 йиллардан таниқли совет олим, назарийчи физик Игорь Евгеньевич Тамм раҳбарлигида аспирантурада ўқиди. Диссертация қимолатидан кейин бир неча ой ўтга, 1948 йил баҳорда термоядро қуроли муаммоси билан шуғулланувчи тадқиқот тунгунга киритилди. Мамакатимиз учун дунёда кўплар тегилганини сақлаб туриш учун беҳад мураккаб қуроли яратишнинг ҳаётий муҳимлиги шубҳа қилмасди. Вазирамнинг улуғворлигига берилиб, бор куч-гайрат билан ишланди, бир қанча етакчи гуллар муаллифи ёки ҳаммуаллифи бўлдим. Ғарб матбуотида мени қўлинича, «водород бомбасининг отаси» деб аташди. Ушбу таъриф жамоат муаллифлигининг мураккаб ҳақиқий азиятини жуда ноаниқ акс эттирдики, бу ҳақда батафсил гапириб ўтирмайман.

1950 йили тадқиқот гуруҳимиз махсус институт таркибига қўшилди. Кейинги 18 йил мобайнида мен ҳарбий конструктор ва иктироочилар махсус институтлар, қўмиталар ва илмий кенгашлар, тажриба заводлари ва полигонларнинг ўзига хос олави кўрибиди суздим. Минглаб одамларнинг моддий, завоқат кучлари, асаблари бор нарсани остин-устун қилиб юборувчи, инсон маданиятини супуриб, йўқотиб юборувчи воситалар яратишга сарф бўлаётганини ҳар кун қўриб турдим. Бошқарув дастларини гарчанд ўз-ўзича истеъдодли бўлсанда, баъза одамлар қўлида эканлигини кузатдим. 1953 йил ёзгача атом лойиҳасининг олий бош раҳбари Берия бўлиб, унинг қўли остидаги миллионлаб қўл-мабсулар барча қўриқчи ишларнинг бақаришарди. 50-йиллар охиридан бошлаб ҳарбий сановат комплекс, унинг ўз ичидан бошқа нарсани кўрайдиган таърифи, принципсиз раҳбариятининг жамоат кудрати тобора янақ айб бўла бошлади. Менинг ўзим, маъна бир қадар бошқача эди. Нисбатан ўш, бунинг устига фирмасиз назарийчи-иктирооч сифатида маълумий жавобгарликдан четроқда эдим. Фирманинг мафруриши ишларидан овоз этилмади. Тутган мақоми кўп нарсани қўришга макон берарди. Ўз масъулиятини ҳис этмиша мажбур қиларди, айни чоғда бу бузуқ тузумга бир мунча четдан нигоҳ ташлашни мумкин эди.

1957 йилдан эътиборан [А. Швейцер, Л. Полинг ва яна баъзиларнинг термоядро уруши ва унинг оқибатлари ҳақидаги фикрлари таъсири остида] ўзимни ядро синовларида радиоактив зарарланиш муаммосига масъул деб сездим. Бу муаммони тушутиришга уринишда катта қийинчиликларга, тушунишни истасанликка дуч келдим. Матрузоналар эди. Булардан бирини олиб И. В. Курчатова Н. С. Хрушчева билан уришчи учун Яллага борди. 1958 йилги синовларни бекор қилишга бексар уринди, кенгашларда сўзга чиқдим. Атомчи оқилларнинг 1961 йили Вазирил Кенгаш Раиси Хрушчев билан учрашув эсимда. Янги синовларга тайёрланиш лозимлиги ва бундан СССРнинг Германия масаласи [Берлин девори]даги янги сибастни қўлдан қўзда тутилаётгани маълум бўлди. Мен: «Уч йиллик тийлиб туршдан сўнг синовларнинг қайта бошланishi синовларни таққиллаш ва қиролчилани ҳақидаги музокараларни бузишга, қўролчилани, айниқса, қўчалараро ракета ва ракетага қарши мудоффа воситаларнинг янги турига олиб келадиган, деган мазмунида хат ёзиб, қатордагилардан Хрушчевга оширдим. Хрушчев хатни кўрақ чўтагига солиб қўйдим-да, ҳозир бўлганларини ожағга тақлиф эди. Тузатишдан дастурхон устида ўзининг ва бошқаларнинг нукта назарини очиб, ифодаланиши билан ёндама қолган ваъз айтди. У тахминан шундай деди. Сахаров — яхши олим, лекин тадқиқ сибастни бизга, бу менинг ҳавосини олганларга қўйиб берсин. Фақат куч, фақат душманни чақиртириш берибди. Биз эўраноликни позициядан туриб сибаст ўтказамиз, деб ошқора айтилмайди. Лекин асли шундай бўлиши керак. Мен Сахаровга ўшганларнинг гапига қўлоқ олсам, Вазирил Кенгаш Раиси эмас, сўзга бўлардим. 1960 йилги сибастимиз билан биз Кеннедининг сайланишига ёрдан бердик.

Яна бир оғир воқеа 1962 йилда юз берганди. Вазирил, асосан, ўз нуфузи, нафсонияти манфаатларидан келиб чиқиб, техник нукта назардан амалда фойдаси бўлмаган, синов портлашига қўратма берди. Портлаш жуда кучли, қўрбонлар эса гога катта бўлиши кўтиларди. Бу асосан, жинояткорона қандам эканлигини тушуниб, жон ачилигда уни тўхтатиш ҳаракатига тушдим. Синов арафасида вазирга қўнғироқ қилиб, ҳафиза давом этдим. Бу асабини қақшатадиган кураш бир неча ҳафта давом этди. Синов арафасида вазирга қўнғироқ қилиб, истеъфого чиқишимни айтдим. «Сизнинг бўйингиздан тугиб турмаймиз», — деб жавоб қайтарди вазир. Хрушчевнинг Ашқобода аниқлигидан хабар топиб, унга сим қоқиб, арашлувини илтимос қилдим. Эртаси кунин Хрушчевнинг яқин одамларидан бири билан фикр алмашдик, лекин шу пайт синов одамларидан олдинга сурилган, тайёра юкни мўлжалга элтаётган эди. Уш кунин руҳини чулба олган оқиллик ва даҳшат бир умр эсимда қолди, бутунги мадроким, дунёқарашим йўлида кўп нарсани ўзгартириб юборди.

1962 йили муҳим бир гоини баён қилдим. Дўстларимдан бири унга эътиборини қаратган эди. Бир неча йилдирки, термоядро синовларини тўхтатиш ҳақида музокаралар давом этаятган, масала ер ости портлатишларини назорат қилишининг

[Охири. Боши ўтган сонларда.]

қийинчилигига бориб тақалган эди ўшанда. Ҳавода, конюет ва океандаги портлашлардаги радиоактив зарарланиш рўй беради. Шунинг учун ушбу мугҳаларда синовларни таққиллаш тўғрисидаги битми билан четараланиш ҳар икки муаммо [зарарланиш ва назоратни] ҳал этиди. Эслатиш зарурки, олдинроқ тақлиф билан президент Эйсэнхауэр чиққан эди, лекин ўшанда совет томонин рўйқошлик билдирмади. 1963 йили Хрушчева ва Кеннеди ташаббуси билан тузилган Москва шартномаси деб аталмиш шартномада бу гога амалга ошди. Ушбу тарихий воқеага менинг ташаббусим ҳам ёрдан берган бўлса эҳтимол.

1964 йили СССР Фанлар академияси йилгилишида [Лисенко сафдошларидан бирининг сайланиши муносабати билан] сўзлаган ваъзимда совет биологиясининг аҳоли, замонавий ирсият ўн йиллар давомида «сохта фан» сифатида таъқиб этиб келинганини, бу соҳада ишлаган олимлар қаттиқ қувғин ва қатағонга дучор қилинганини ҳақида гапириб, кўпчилик ўртасида «тарқилланган» мавзуга тоғиб ўтдим. Кейин Н. С. Хрушчевга ёзган мактубимда бу фикрларни ривожлантириб, батаъриф баён этдим. Иккала чиқишим ҳам шов-шув бўлди, кейинчалик аҳолининг углинишига бир қадар ёрдан берди. Худди ўша кезларда менинг исми-шарифим совет матбуотида илк бор пайдо бўлди, қишлоқ хўжалик Фанлари академияси президентини мақола ёзиб, шаънинга кўп бўлмағур таънадоматлар ёғдирди.

Бу воқеалар аҳоли-рўҳимга қаттиқ таъсир қилди, мулоқот қиладиган одамлар доирасини кенгайтирди. Хусусан, ака-ука Жорес ва Рой Медведевлар билан, Рой Медведевнинг Сталин жиноятлари ҳақидаги китоби қўёмасис билан танишдим.

1966 йили КПСС XXIII съезиди Сталинга «сиғиниш» ҳақидаги жамоатчилик хатини ёзишда қатнашдим. Уш йили инон-этиқод учун таъқиқ-таъқибларга кенг йўл очиб берадиган Юнуи [РСФСР ЖК 90—1-моддаси] тайёрланаётганидан хабар топиб, РСФСР Олий Шўрасида телеграмма йўлладим. Шу тариха менинг тақдирим илк бор соғли, лекин ахлоқий, журват этиб айтганики, тарихий маънода жуда салмоқли, кейинчалик «бошқача фикрловчи» деб ном олган [шаҳсан менинг қадимий рус сўзи «вольномысличие» — «хур фикрловчилар» кўпроқ маъқул] жуда салмоқли одамлар тақдирини билан қўшилиб, чирмайиб кетди. Кўп ҳам ўтмай Брежнев ноини хат йўллаб, бошқача фикрловчилардан тўрттаси: А. Гинзбург, Ю. Галансков [1972 йили лагерда Фожнали ҳалок бўлган], В. Лашкова ва Добровольскийларнинг қамалишига норозилик билдирдим.

1968 йил бошида «Тарақиёт, тинч-тотув яшаш ва ақл-идрок эрки ҳақида йўлар» деб аталган китобини ёзишга киришдим. Бу менинг ўз нашрга чиққан биринчи асарим эди. «Уйлар» ҳоржиде босилиш [1968 йил, август] менинг махфий ишлардан бир зумда киритилтирилган ва ҳаёт тарз-ҳозир янги нэгга тушишга боис бўлди. Худди ўша кезларда ҳозир ўзимга беасос туюладиган туртки билан давлат фонди [оқилоқчи маркази қўриқилиш ва Қизил Крест]га ҳамма жағ-ғармаларини кўтарадим. Уш пайтларда ёрданга муҳтож одамлар билан шахсий олоқам йўқ эди. Ҳозир атрофимда нафақат ҳимюга, балки моддий кўмакка ҳам муҳтож одамларини кўриб, жуда шошиб қилган ишимга кўп афсусланаман.

1969 йилдан СССР Фанлар академияси физика институтига ишга борилдим. У ерда бир пайлар Игорь Евгеньевич Тамм қўлида айтирват, кейин ходим бўлган эдим. Гарчанд бу ишим ва моддий аҳолини пайсаятинин билдириси ҳам, ҳар қалай физиканинг мен учун энг қизиқ соҳаси — элементар зарралар назарияси борасидаги илмий тадқиқотларининг давом эттириш иконииятини беради эди.

Шу билан бирга, ижтимоий воқеалар ва адолатсизликка қарши туриш ички ахтўйиш мени янги савий-ҳаракатларга ундади. 1970 йил бошида биз физик ва математик Валентин Турчин ҳамда Рой Медведев билан ҳамкорликда давлат раҳбарлигига янги очиқ хат билан мурожаат қилдик. Хат демократиялаштириш ва техник-иқтисодий тараққиёт муаммоларини ўзаро олоқдорлиги мавзусида эди. Юни ойида ака-ука Медведевлардан бири — биолог, Жоресни руҳий касалдонга қонунисиз жойлаштирилганидан овоз этиш мавзусида қатъий эдим. Уш кунларда Чернышков шаҳрига, СССР Ички ишлар вазирилгининг махсус қалюқона касалдонига мажбурий даволлашга юборилган генерал П. Г. Григоренко иши эвазидан СССР Прокуратурасига жамоат назорат шикоятини йўллашда иштирок этдим. Григоренконинг сийсий махбусларини ҳамда 1944 йили Сталин ўзбошимчилиги билан Қирғиздан сургун қилинган ва ҳозир ўз юртига қайта оламётган қрим-татарларини ҳимюга қилиб бир неча бор ошқора чиқишлар қилганини бунга сабаб бўлган эди. Шу тарзда мен ҳозирги совет воқелигининг, балким энг шарандоғли томонин — инсоннинг асосий ҳуқуқлари ҳимюсига қиршиқ ишларини қонунсиз ва беҳадларча таъқиб қилинишига 1968 йилдагидан ҳам жиндор дуч келдик.

Шундан сўнг А. Сахаров таржиман ҳолини баён атувчи мақолаида ҳуқуқлари ҳимюга қилиш феолияти, ўш йиллар сийсий жараёнлардаги қўлидан келган иштироки ҳақида сўз юртиди. У математик Р. Пименов ва артист Б. Вайл [1970 йил октябрь, ҳужум — 5 йил сургун], астрофизик К. Лю-

барский (1971 йил кузи, 5 йил қамок), В. Буковский (2 йил қамок ва 5 йил лагер, сўнг 5 йил сургун), руҳиятчи С. Глузман (7 йил қамок), В. Морозов ва Ю. Шухевич (14 ва 15 йилдан қамок ва сургун)лар устидан бўлган судларини эслади. Аҳолининг кенг табақаларида, — қайд этади А. Сахаров ижтимоий масалаларга лоқайдлик, истеъмоличлик ва худ-бинлик нуктаи назари кўпайиб бормоқда. Улик расмий мафкурага норозилик эса кўпчилигининг ичида, англаб олинмаган тарзда. Диний ва миллий ҳаракатлар кенгрок ва онгли тарзда эканлигига эътиборни жалб этиб, академик Сахаров ёзда: «Бахта қарши, қайд этиш керакки, миллий тикланишга ҳаракат баъзида шовинистик хусусият кесб этади. Бунга бир мисол — рус антисемитизми. Рус зиёлиларининг оппозициядаги қисми учун миллатчиликнинг ноошкор фирқа давлат таълимоти билан мантиққа зид яқинлашуви кўзга ташланмоқдаки, бу амалда большевикларнинг миллийликка қарши ва динга қарши афсоналарининг тобора ўрнини босмоқда. Бошқа бировларда эса қонимаслик ҳисси бошқа ноижтимоий шакларда (ичкиликбозлик, жиноятчилик ва ҳоказо) намоён бўлмоқда». Ред.

1971 йил бошларида «Эсдалик хати» ёздим ва шу йил мартда Л. И. Брежнев номига йўлладим. У шаклан мамлакат раҳбарияти билан ҳайдаги мулоқотнинг ҳолатининг ташкил этиш эди. Унда сийсий, ижтимоий ва иқтисодий соҳалардаги ўзининг амалий талабларини акс эттиришга интилан эдим.

1972 йил апрелида сийсий махбусларини авф этиш ва ўлим жазосини бекор қилиш ҳақида СССР Олий Шўрасига мурожаат матнини тайёрладим. Бу ҳужжатлар СССР эллик йиллигини кўзлаб ҳозирланган эди. Ушбу масалаларга мен бағоят жиддий эътибор берилишини баған этдим. Иккинчисига тўхталмоқчиман. Улим жазосининг бекор қилиниши — ҳар қандай мамлакат учун ахлоқий ва ижтимоий жиҳатдан гога муҳим қадим. Ҳуқуқий онг гога паст бўлган, захру-қаҳр кенг томир отган бизнинг мамлакатимизда бу қадам айниқса муҳим.

1971 йил сентябрда СССР Олий Шўраси Президиуми аъзоларига муҳожирилликка бетиқс кетиш, қайтиб келиш ҳуқуқи ҳақида хат билан мурожаат қилдим. Бу масаладаги бошқа ҳаракатим, АҚШ конгрессига 1973 йил сентябрда йўллаган хатим бўлди.

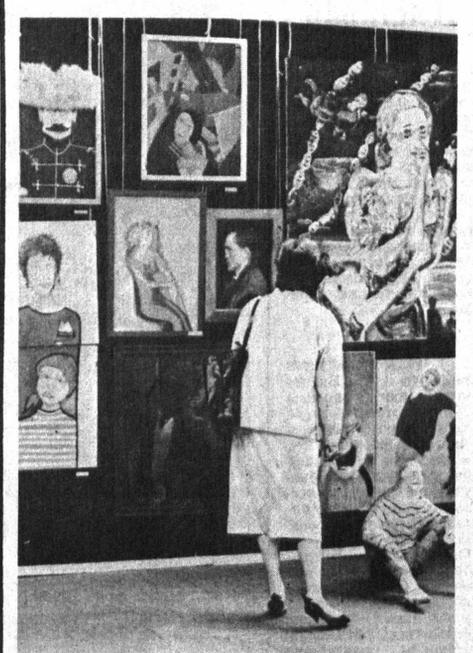
Кейинги йиллардаги, айниқса, ўзимга ва оламга таъқиқ-таъқиблар тобора кучайиб борган шароитда давом этди. 1972 йил сентябрда яқин дўстимиз Юрий Шиханович ҳибсга олинди. 1972 йил октябрда хотинимнинг қизи Татьяна, барча фанларни тўлиқ ўзлаштиргани ҳолда расмий ва тўқиб чиқарилган баҳона билан дорилфунунининг охириги курсидан ҳайдалди, уни тиклаш борасидаги барча савий-ҳаракатлар бутунлай бекор кетди. Илл давомида номаълум одамлар, номаълум шахслар дўш-пўқисалар қилиб, бўлмағур айблар тўқиб турди. 1973 йил февралда «Литературная газета»да бош муҳаррир Чановскийнинг мақолаи босилиб, унда мен Инжилдан кўчирмалар келтирувчи ўта гўл «ноз-истесно билан зайити апрогнини сикитувчи «телебасифат», «Пентагон мақтовларини қўш-қўллаб қабул қилувчи» [буларнинг бири совет матбуоти саҳифаларига илк бор шу тарзда кирган «Уйлар» муносабати билан] дея таъриф-таъсиф қилинди. Март ойида мен биринчи марта ДХҚ [расман хотиним билан дўстимиз Юрий Шихановичнинг орасига тушишимиз муносабати билан] сўхбатга чиқарилдим. Июнда Татьянанинг эри ишдан кетди. Июлда «Тўхмасот совуши» деган мақола пайдо бўлди. Худди шу йил июль ойида хотинимнинг ўли Александр, ююронинг махсус кўрсатмасига асосланиб бўлса керак, дорилфунун аспирантурасига йўлатилмади. Августда мени СССР прокурори муювини Маляров чакиртирди. Сўхбатининг асосий мазмуни нўписадан иборат бўлди. Совет рўзноомаларида, хориж коммунистик рўзноомаларида чиққан материаллар ҳамда қирқ академикимиз қўл қўйган, мени халқро танглигини юмшатиш душмани, деб эълон қилган хати босилди. Шундан кейин рўзноома мавсуми бутун мамлакат бўйлаб ёйилди, жамиятимиз барча табақалари вакиллари мени қоралашга тушди. Сентябрь ойи охирида ҳар тарафдан ДХҚ нигоҳи қадалган квартирамизга ўзларини «Қора сентябрь» ташкилоти аъзолари деб таништирган аъзолар кириб келишди. Улар нафақат мени, балки оилам аъзоларини ҳам бир ёқли қилиб кетишларини рўйи-рост айтишди. Ноябрда терговчи ДХҚ полковниги хотинимни соатлаб чўзипадиган тақрорий сўхбатга тақлиф этди, унинг хатти-ҳаракатлари РСФСР ЖК 70-моддасига кўра 7 йилгача озодлиқдан маҳрум этилиши мумкинлигидан огоҳ этди. Битта оила учун бу кўргуликлар етиб-ортади, деб ўйлайман.

Кўпчилик чиқишларим давлатимиз раҳбариятига қаратилган ёхуд ҳоржиде аниқ мазингоҳга эга. Лекин мен ботинган жаҳондаги барча одамларга, айниқса, мамлакатим одамларига мурожаат қилганим, негани, улар мамлакатим ва халқим ташвиши, ҳавотирини чекиб айтилган, ёзилган.

1973 йил 31 декабрь. Москва. Сайди УМИРОВ таржимаси. [«Юности» жаридиси, 1990 йил 3-сонидан].

- 1 139 минг сўм. — Ред. низоҳи.
- 2 Сахаровнинг хотини, Елена Георгиевна Бенер 3. Кузнецовнинг ўз инон-ихтиёрига тушган қондлагини Фарога узатади. Ред. низоҳи.
- 3 А. Сахаровнинг 1989 йил боши, СССР халқ депутатлигига номзоди киротилган пайтдаги таржиман ҳолидан:
- «1975 йилда «Мамлакат ва дунё ҳақида» деган китоб битдим. Уш йили Нобель тиничлик муқофотига сазовор бўлдим. 1977 йил «Ташвиш ва умид» деган мақола ёзлон қилдим. 1979 йил денари, 1980 йил январда Афронистонга совет қўшинлари киритилишига қарши бир қанча баёнотлар билан чиқдим. Барча ҳужумат муқофотларидан маҳрум этилдим ва бесуд Горьнийга сургун қиландим. У ерда «АҚШ ва СССР тинчлигини сақлаш учун нима қилишлари керак» ва 1983 йили «Термоядро уруши ҳавфи ҳақида» мақолалар ёзилди. 1986 йил охирида Москвага қайтдим. П. Н. Лебедев номли физика институтини хизматини давом эттирилган. Ред. низоҳи.

Бепоен менинг Ватаним

МОСКВА. Графический мостда москвалик мусавирларнинг, графиклар, ҳайкалтарошлар, амалий санъат усталарининг кўргазмаси намоиш этила бошланди. Унда нақирон совет санъатининг реализмдан то авангардга бўлган мактаблари, услублари ўз ифодасини топган.

Кўргазма муаллифлари асосан ўткир ижтимоий мавзуга қўл урганлар, келажак ҳақида фикрлайдилар. Кўргазманин асосий мақсади томошабинларни ҳаёт ҳақида, умр мазмуни ҳақида ўйлашга жалб этиш. Уйлаймизки, бу муддао амалга ошади.

СУРАТЛАРДА: кўргазма лавҳалари.

П. МАКСИМОВ сурагга олган. (СИТА сураг лавҳаси).

Хориждан хабарлар

ИНДОНЕЗИЯ. Сиз сурагта кўриб турган илониинг ўши сақкида, вази 80 килограмм, узунлиги 7 метр. Бизга у байханд ва кўриқчили тузюлгани билан

ДЕХЛИ. ТАСС мухбири Александр Виноградов хабар қилди: «Одий қиз» билан тўрт соатлик кўнгалжушлик бир минг рупия, «енг гўзал қиз» билан кўнгалжушлик эса беш минг рупия турди. Текшириш чоғида Вордель бекаснинг икки қизи ҳам гўзал қизлар қаторига киритилганлиги маълум бўлди. Бу ва шунга ўхшаш воқеалар Хиндистон пойтахтида фоҳишабозлиқни тугатиш тўғрисида қарор қабул қилини-

Кейинги ўн йилда туркичан бўлиб югуриши жуда оммавийлашиб кетганди. Эндликда унинг ўрнини савраш эгалласа ажаб эмас. Ҳозирги кунда одамлар ҳар бир бўш деққанни хоҳ кўчада бўлсин, хоҳ уйда, хоҳ иш жойида бўлсин, савраш билан ўтқазмоқда. Ташаббускорларнинг айтишича, савраш қонини танада айланишини, модда алмашинин, ақ-лий ва жисмоний иш ҳурятини

ФОҲИШАЛАРГА ҚАРШИ КУРАШ

ганидан сўнг Хиндистон пойтахти рўзноомалари саҳифаларини тўлдириб юборди. Жиддий «жана» олиб борилмоқда — ҳозирнинг ўндай беш юзга яқин фоҳиша ва фоҳишахоналарнинг бекалари қўлга олинди. Бу соҳада етарли даражада қулай бўлган ҳинд қонунилари қандайдир фитна уюштиришга, сохта миқоздан фойдаланишга имкон беради. Аслида эса ўш сохта миқоз — полиция агенти фоҳишахонага келадиган «олдиндан» пул тўлайди. Шундан кейин форма нийиб олган тартиб посбонлари у ерга бостириб кирдиларилар сохта миқознинг кўрсатмалари асосида бу қадимий касб вақчаларининг барчасини ҳибсга оладилар. Фоҳишабозлиқнинг чет элга чиқиши пайини қирқиш учун уринишлар бўлди. Хорижий мамлакатларга ишга ёллаш баҳонасида Покистон ва Яқин Шарқда баъзи мамлакатларга «ғўзаллар»ни етказиб бериш билан шуғулланган бир неча фоҳишахоналар фовш этилди. Ғарбий Бенгалия ва ушга қўшия Бангладешдан денгизчилар ҳамда ўз хонадониди порсоланиш тарғиб қилувчи араб шаҳиллари учун шу нуктан назардан энг севимли Деҳли

«РАНГ-БАРАНГ ОЛАМ» САЛОМАТЛИК УЧУН САКРАНГ. «САКРАНГ, иргишланг, ана шунда тананигдаги бутун касалликдан фориғ бўласиз». Ғарбий мамлакатлар, айниқса, Англия ва АҚШда ашайдиган сакравчиларнинг шпори шундай. Кўпчиликни ахшиларкан. Булгориянинг «Орбита» ҳафталиги ҳам уларга хайрхоҳлик билдириб, ушбу хабарин босиб чиқарибди. «ДАРАХТЛАР КУНИ» 1 ИЮНЬ қандай кун! Дарҳол ҳаёлингизга «бололарини ҳимюга қилиши Халқро кунин» деган фикр келган бўлса, ажаб эмас. Турри, лекин бу кун Бенин жумилуида ҳаёлингизда «Дархатлар кунини» ҳам экан. Хўш, шу кунин одамлар нима иш билан шуғулланишди? Ўз-ўзидан маълумки, кўчат экиш билан-да. Африканин назарима иссиқда солини қадрига етган ҳар бир инсон, албатта, кўчат ўтқазиб билан машғул бўлади. Бу анъананин жорий қилинганга олти йил бўлибди. Шу давр мобайн-да мамлакатда 9,5 миллион дархат ўтқазилди.

АМЕРИКА НОМИ ШУБҲА ОСТИДА. ИТАЛИЯ денгиз сузувчилари тўғрисидаги китоб устида ҳи олиб бораятган тадқиқотчи Жорж Бинер муҳим маълумотни қўлга киритди. Бу маълумот Американинг ҳозирги номини шубҳа остида қолдирмоқда. Чунки архнадан топилган Америко Веспуччининг шахсий дастхати шундан гувоҳлик бермоқдани, унда Веспуччининг номи Америко эмас, балки «Эмериго» деб ёзилган. Демак, табиқийи, қитъа Америка эмас, «Эмериго» деб номлангани керак.

